

bliver, som jeg berørte forrige Aar, al Tale om Amortisering unødvendig. Angaaende Fabrikkens Overskud skal jeg ligeledes i Overensstemmelse med, hvad jeg anførte forrige Aar, henlede Opmærksomheden paa, at Udgifterne til Halkommissionen og til Klædeoplaget, som udgør omtrent 12,500 Kr., afholdes af Fabrikkens Drift. Da disse Virksomheder maatte opretholdes, selv om Stofferne leveredes fra private Fabrikker, maa Udgiften til dem nærmest siges at være undraget Overskuddet. Ses yderligere hen til, at Fabrikken skal anvende 33,000 Kr. til fortsat Opførelse af Arbejderboliger, en udelukkende human Foranstaltning, som gennemføres for de ved Fabrikkens Drift indvundne Midler, kommer man til det Resultat, at Fabrikkens Overskud egentlig burde anslaaes til omtrent 94,000 Kr., der ud over at yde $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente af Anlægsverdi og Driftskapital giver et Nettooverskud af 48,000 Kr. Af Hensyn til disse Betragtninger har man ikke anset det for korrekt at følge den Posteringsmaade, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds har ønsket.

Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) fremsatte forleden Dag forskellige Anker over, hvad der var foregaaet ved enkelte Afdelinger under de nys afholdte Manøvrer. Jeg erkender, at det ærede Medlems Kritik var human, og den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremsatte den, tilkendegav klart, at han ikke vilde gøre Fortræd med sine kritiske Bemærkninger, men at de var i Hærens velforstaaede Interesse, og jeg takker ham for det, der ligger til Grund for denne hans Kritik. Men det gør mig ondt at maatte meddele, at det ærede Medlem lige som andre her har været altfor tilbøjelig til at lytte efter Fortællinger hist og her fra uden at være tilstrækkelig inde i de Forhold, han kritiserede.

Jeg blev, nogle faa Dage efter at Manøvrerne var sluttede, en Nat ringet op af et Aviskontor i København, som fortalte mig, at to Soldater var frosne ihjel ude i Skyttegravene. Jeg blev selvfølgelig hed om Ørene og satte mig straks i telefonisk Forbindelse med Garnisonssygehuset og Sygehuset i Lyngby; men begge Steder forsikrede man mig, at der ikke var indbragt paa

disse Sygehuse nogen Soldat, som var syg og derefter død; de syge, der var indbragte, havde det godt, og der var ikke noget at befrygte med Hensyn til deres Sygdommes Farlighed. Jeg forhørte mig videre, og saa sagde man, at det var to Soldater, der tilhørte 28. Bataillon, og uagtet det var om Natten, lykkedes det mig dog at faa Forbindelse med Aarhus, hvor 28. Bataillon garnisonerer. Bataillonet var imidlertid kommen hjem i god Behold og savnede ikke en eneste af sine Soldater. Heraf lærte jeg, hvor varsom man skal være med at lytte efter Rygter, og hvor varsomt man, særlig her til Lands, skal tage paa Historier om de stakkels Soldater.

Det ærede Medlem fra Bælum har faaet Indtryk af, at man ved Indkaldelserne i Aar har straffet i langt højere Grad end forrige Aar. Jeg har søgt Oplysning om dette Forhold, og det viser sig da, at under Manøvrerne i Fjor var der 180 Straffe i alt, og disse Straffe udgjorde 838 Straffedage, men i Aar er der kun tildelt 147 Straffe, som udgjorde 545 Straffedage. Det tyder ikke paa, at der i Aar har været særlig Lyst til at straffe. Da det ærede Medlem var færdigt med sit Foredrag, bad jeg ham, om han vilde give mig en skriftlig Fremstilling af, hvad han byggede sin Kritik paa. Det fik jeg ogsaa i Gaar. Det ærede Medlem er ikke til Stede, han er rejst hjem, men et andet Medlem overrakte mig et Brev fra det ærede Medlem fra Bælum, der lød paa, at ved nærmere Undersøgelse havde det vist sig, at de Meddelelser, han havde faaet første Gang, var ret overdrevne. Med Hensyn til Sundhedstilstanden ved de i Aar afholdte Manøvrer har jeg indhentet Oplysninger og foretaget Undersøgelser, og det viser sig da, at Sundhedstilstanden har været langt bedre ved disse Manøvrer end ved dem, der blev afholdte i Fjor.

Den ærede sidste Taler (Ivar Berendsen) spurgte mig, hvor den Statistik bliver af, som jeg lovede i Fjor angaaende Lønforholdene ved Orlogsværftet. Denne Statistik er nu færdig, og Rigsdagens ærede Medlemmer skal blive satte i Kundskab om den. Det glæder mig at kunne meddele, at det har vist sig, at den første var rigtig. Jeg vilde ikke have, at de Herrer skulde sige, at de først foretagne Under-